U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **N. K.,** zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Fárou, se sídlem Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 2. 2004, č. j. OAM-403/VL-19-12-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 8. 2004, sp. zn. 61 Az 42/2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým krajský soud zamítl stěžovatelčinu žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 7. 2. 2004, č. j. OAM-403/VL-19-12-2004. Citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelčinu žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, že s napadeným usnesením (správně rozsudkem, *pozn. soudu*) nesouhlasí, neboť se domnívá, že jeho výrok je v rozporu se zákonem. Dále se stěžovatelka domnívá, že soud nesprávně posoudil právní otázku, neposoudil její žádost o sloučení věci a nařízení jednání, a tvrdí, že v případě návratu na Ukrajinu bude vystavena značným těžkostem. Nad tento rámec pouze požádala o ustanovení advokáta, v dalším podání pak o osvobození od soudního poplatku. Poté, co jí byl Českou advokátní komorou určen k zastupování advokát Mgr. Pavel Fára, doplnil tento kasační stížnost ještě o návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který také odůvodnil.

Z obsahu návrhu označeného jako kasační stížnost Nejvyšší správní soud zjistil, že v něm nejsou uplatněny žádné relevantní důvody, jež by směřovaly proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě. V samotné kasační stížnosti se stěžovatelka omezila pouze na uvedení toho, že krajský soud údajně nesprávně posoudil právní otázku, aniž by toto své tvrzení, tedy pouhou citaci jednoho z potenciálních důvodů, pro něž lze podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost podat; dále jakkoli konkretizovala. Veškerý ostatní obsah kasační stížnosti

i následných podání pak směřuje pouze mimo samotné důvody podání kasační stížnosti. To se týká jak tvrzení - nemajícího oporu v soudním spise - že krajský soud neposoudil její žádost o sloučení věcí a nařízení jednání, tak tvrzení o značných těžkostech hrozících jí na Ukrajině, dále žádosti o ustanovení advokáta, žádosti o osvobození od soudního poplatku [*poznámka soudu:* nadbytečné s ohledem na zákonné osvobození tohoto řízení obsažené v ustanovení § 11 odst. 2 písm. ch) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a konečně i žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jinými slovy lze tedy říci, že stěžovatelka a následně ani její právní zástupce nijak neodůvodnili, v čem spatřují nesprávné posouzení právní otázky ve smyslu citovaného ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a kasační stížnost je z toho hlediska argumentačně zcela prázdná a neumožňující Nejvyššímu správnímu soudu skutečný přezkum dané věci.

Takovou kasační stížnost je ovšem nutno posuzovat pohledem dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 17. 2. 2004, sp. zn. 6 Ads 21/2003), podle níž *„uplatní-li stěžovatel v kasační stížnosti důvody spočívající v citaci § 103 odst. 1 a) a b) s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Takovouto kasační stížnost je nutno za použití § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřípustnou.“*

Vzhledem k tomu, že v nyní posuzované kasační stížnosti chybějí jakékoliv důvody zakotvené v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., je nutno toto podání sice posoudit jako kasační stížnost, ovšem jako kasační stížnost, jež je nepřípustná ve smyslu ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť neuplatňuje explicitně ani implicitně žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., když se omezuje na pouhou citaci jednoho z jeho bodů, takže argumentačně zcela míjí rozsudek označený v záhlaví kasační stížnosti jako rozsudek napadený.

Kasační stížnost neobsahující důvody v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná, je tedy návrhem nepřípustným ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Z důvodu nesplnění této základní náležitosti, která zcela znemožňuje meritorní přezkum, byl Nejvyšší správní soud nucen tuto kasační stížnost odmítnout.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. 2. 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu